

інтеграції науки в цифрові медіа та формує науково обґрунтовану культуру мислення серед глядачів.

Список використаних джерел

1. Тонкхін І. Журналістські блоги як форма впливу на громадську думку в українських інтернет-ЗМІ. *Психолінгвістика*. 2012. №11. С. 290-297.
2. Науменко У. Категорія мультимодальності в текстах наукових блогів. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Т. 32(71). №4. С. 207-212.

Науковий керівник: Цепкало Т.О., кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Настя Доцюк

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти Вінницького державного педагогічного університету імені М. Коцюбинського

КОНТЕНТ-АНАЛІЗ ФОТОРЕПОРТАЖІВ МЕДІАСАЙТУ «REPORTERS»

У статті здійснено контент-аналіз фоторепортажів платформи «Reporters» з метою виявлення їх тематичних, структурних і функціональних особливостей. Встановлено домінування воєнної та соціальної тематики, а також визначено провідну роль фоторепортажу як інструменту візуального сторітелінгу й формування суспільного дискурсу.

Ключові слова: фоторепортаж, візуальна журналістика, контент-аналіз, візуальний сторітелінг, медіадискурс, онлайнові медіа.

Фоторепортаж як ефективний вид візуальної журналістики у сучасному медійному просторі набуває все більшої значущості, оскільки в період інформаційного перенасичення саме візуальний контент володіє силою привабити аудиторію. Документальна точність, емоційна насиченість, художня виразність фоторепортажу сприяє глибшому зануренню реципієнтів у конкретну подію або соціокультурний процес. Під впливом нових медіа візуальна комунікація також набуває певних трансформацій, адже на онлайнових платформах є можливість

транслявати фоторепортаж у форматі мультимедійної історії, поєднуючи фотографію, текст і цифрові інструменти нарації.

У вітчизняному журналістичнознавстві виділяють такі жанри фотографії, відзняті репортажним методом: 1) прес-фотографія (новинна) – «знімання поточної події від місцевого до міжнародного масштабу, дуже оперативна і, як правило, відображає теперішню мить»; 2) репортаж – «новини, проте з осмисленням, аналізом причин, наслідків, фотограф працює не як фіксатор подій, він намагається їх аналізувати»; 3) документальна фотографія – «той самий репортаж, проте знімається він довго, іноді роками, робота присвячена цікавій і, як правило, значущій темі» [1, с. 297]. Запропонована класифікація показує також різну міру авторської участі у відтворенні дійсності – від спостереження до інтерпретації та концептуального осмислення. Я. Табінський відзначає, що «фотографія в журналістиці показує поточну подію, а документальне фото відображає стан справи, як соціологічний образ реальності», при цьому надзвичайно важливим є «ефект впливу на реципієнта» [2, с. 83].

Медіасайт «Reporters» – «головне репортажне медіа України» (<https://reporters.media/pro-proekt/>). Однією з рубрик цієї платформи є «Фотоісторії» (<https://reporters.media/category/photo/>) (станом на 12 квітня 2026 року тут всього 292 публікації), серед котрих 144 публікації відносяться до підрубрики «Фоторепортажі» (<https://reporters.media/category/photo/photorreportage/>). Ці матеріали є високопрофесійними та якісними, оскільки поєднують особливості класичного фоторепортажу із його документальністю та подієвістю, фотоесе як послідовної візуальної історії та літературного репортажу із розширеним текстовим викладом.

Ми розглянули всі матеріали рубрики «Фоторепортажі» та виокремили такі тематичні категорії:

- війна та її наслідки – 62 публікації, що становить 43 %;
- соціальні проблеми – 28 публікацій, що становить 19 %;
- повсякденне життя – 24 публікації, що становить 17 %;
- культура – 15 публікацій, що становить 10 %;
- освіта та молодь – 8 публікацій, що становить 6 %;
- інші теми (екологія, подорожі, урбаністика) – 7 публікацій, що становить 5 %.

Найбільшим тематичним пластом є воєнна тематика, тому її ми поділили на такі категорії:

- життя військових – 18 публікацій, що становить 29 %;
- цивільні під час війни – 21 публікація, що становить 34 %;
- наслідки руйнувань – 9 публікацій, що становить 15 %;
- ветерани та реабілітація – 7 публікацій, що становить 11 %;
- волонтерство – 7 публікацій, що становить 11 %.

Важливо, що навіть у межах воєнної тематики переважають не події, а людиноцентричні сюжети (цивільні, ветерани, досвід переживання війни), що підсилює емоційний і гуманістичний характер фоторепортажів.

Аналіз структурних характеристик показав, що фоторепортажі мають чітко виражену наративну організацію, оскільки у більшості матеріалів простежується послідовний розвиток візуальної історії, де фотографії виконують не лише ілюстративну, а й смислотворчу функцію. Наявність текстового супроводу в усіх матеріалах підтверджує синкретичний характер жанру, що поєднує візуальний і вербальний компоненти.

Отже, результати нашого дослідження засвідчують, що фоторепортажі медіасайту «Reporters» функціонують як комплексний інструмент візуального сторітелінгу, орієнтований на глибоке осмислення соціальної реальності. Тематичне домінування воєнної проблематики у поєднанні з вираженою гуманістичною спрямованістю контенту дозволяє розглядати фоторепортаж як важливий чинник формування суспільного дискурсу та колективної пам'яті в умовах сучасних трансформацій медіасередовища.

Список використаних джерел

1. Журналістський фах: газетно-журнальне виробництво: навчальний посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. / Т.О. Приступенко, Р.В. Радчик, М.К. Василенко та ін.; за ред. В.В. Різуна. Київ : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2012. 352 с.
2. Табінський Я. Трансформація жанрів у фотожурналістиці: теоретичний та генологічний аспекти. *Вісник Львівського університету. Серія : Журналістика*. 2020. Вип. 47. С. 77–87.

Науковий керівник: Слотюк П.В., кандидат історичних наук, доцент кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.